

[Udenrigsministeren.]

derved, at Danmark indtræder i den Række af Stater, som forsøger at modvirke Øjeblikstendensen i europæisk Handelspolitik. Vi alene vil ikke veje tungt dér, men naar en Række Stater, der staaar noget nær som vi, følger den samme Linie, vil det dog maaske have nogen Betydning. De Lande, som allerede er traadt i en Art Forhandling om fælles Optræden paa disse Omraader, er dog Lande med omkring de 30 Millioner Indbyggere, og Lande, som økonomisk i Europa vejer mere, end de 30 Millioner kunde lade formode, fordi deres Omsætning er saa stor i Forhold til andre Landes. Derfor er det min Opfattelse, at det klogeste, vi kan gøre, er, uden at tro paa, at vi derigennem løser store og afgørende Problemer og sikrer os for Fremtiden, at arbejde sammen med andre Stater, der er nogenlunde stillede som vi. Og jeg understreger, at gennem de sidste Aars Forhandlinger i Genève har der fra engelsk Side lydt det bestemte Krav: Indret nu det øvrige Europas Handelspolitik saaledes, at det bliver muligt for Storbritannien vedblivende at være Led i den europæiske Handelsøkonomi. Det har været et meget stærkt Krav, et Krav, der er fremført med stigende Styrke, ikke mindst med stor Styrke af den nuværende engelske Regering. Det ærede Medlem spurgte mig saa ganske vist: *hvilket* England er det, vi skal rette os efter? Dertil skal jeg svare, at i den nuværende Situation maa vi ganske selvfølgelig tage vor Stilling i første Række under Hensyn til den faktisk bestaaende Styrelse i England, saaledes som denne har faaet Udtryk i Regering og Parlament. Hvis Vilkaarene forandres, maa vi drage de Slutninger deraf, som vi anser for kloge; men nu maa vi handle ud fra foreliggende Kendsgerninger.

Det ærede Medlem sagde saa endelig — og jeg synes egentlig, det var Summen af hele hans Tale —, at dansk Handelspolitik var en eneste stor Taabelighed. Jeg forstaar, at det ærede Medlem ser tilbage paa dansk Handelspolitik lige fra '60erne, om ikke endnu længere tilbage i Tiden, og betragter den under dette Synspunkt. Jeg skal ikke komme meget ind paa, hvilken anden Handelspolitik det ærede Medlem vil sætte i Stedet. Han sagde, at vi skulde *dybt* forandre vor Handelspolitik, vi skulde kræve en Toldreform. Men det er og bliver ganske almindelige Sætninger, vi ikke kan diskutere med Udbytte, før vi faar at vide, hvilken forandret Handelspolitik det er man taler om, og hvilke Forandringer i Toldlovgivningen det er, man gaar i Ilden for.

Jeg tror imidlertid at have Grund til at understrege, at med den Handelspolitik, Danmark nu har ført gennem nogle Aartier i det mindste, er vi i dette Land kommet bedre igennem end i de fleste andre Lande. I hvilken Grad det er Følgen af vor Handelspolitik, kan man diskutere, men det er en Kendsgerning, at det Danmark, der gennem Frihandelspolitikken hærdede sit Landbrug, ligesom Holland gjorde, medens andre beskyttede deres Landbrug, paa Landbrugsomraadet i Øjeblikket staaar stærkere og bedre rustet til Imødegaaelse af den nuværende Krise end de Lande, der gik den anden Vej. Det er ogsaa en Kendsgerning, at der under det nu i Danmark bestaaende System er opvokset en stærk og livskraftig Industri, som i stigende Grad er i Stand til at bygge paa fremmede Markeder. Jeg tror derfor, at det System, under hvilket Danmark har trivedes, ikke straalende, men i Forhold til andre Lande godt, skal man ikke kaste over Bord, og vi skal ikke i Øjeblikket melde os ud af den Række af Stater, med hvilke vi hidtil paa disse Omraader har samarbejdet.

Jefsen Christensen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Udenrigsminister, at den Reservation, jeg tog overfor den, synes jeg, noget begejstrede Tale, der har lydt i Folketinget om Fremtidens Planer om Rationering af Varer mellem de forskellige Lande, den opretholder jeg ogsaa efter den Udtalelse, der er faldet. Det glæder mig, at den højtærede Udenrigsminister i Virkeligheden syntes at dele de Synspunkter, der laa til Grund for min Udtalelse.

I øvrigt vil jeg sige til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), at jeg selvfølgelig har læst den Konvention, der her er Tale om, endogsaa meget grundigt, men jeg har ikke ønsket at insinuere overfor de øvrige Medlemmer af dette høje Ting, at de ikke skulde have læst den, og derfor har jeg fundet det ganske meningsløst her at staa og citere Paragraf efter Paragraf i en Ordførertale. Saaledes ser jeg ganske principielt paa det i hvert enkelt Tilfælde; en Ordførers Opgave er efter min Mening at give Udtryk for de Motiver, der ligger bag det Standpunkt, man tager til de Lovforslag, der foreligger; selve Lovforslagene og deres enkelte Paragraffer gaar jeg ud fra at de enkelte Medlemmer af Tinget selv har sat sig ind i. I øvrigt lagde jeg heller ikke Mærke til, at det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds i særlig Grad beskæftigede sig med disse Paragraffer; det er efter min Mening ogsaa ret overflødigt.

Det er rigtigt, at man i Konventionens